

Der Fliegende Holländer Holländer Monolog – Monolog Holendra

Die Frist ist um – Termin upłynął
 Und abermals verstrichen sind sieben Jahr – I po raz kolejny skreślono siedem lat
 Voll Überdruß wirft mich das Meer ans Land – Pełne niesmaku wyrzuca mnie morze na ląd
 Ha, stolzer Ozean – Ha, dumny oceanie!
 In kurzer Frist sollst Du mich wider tragen – Niebawem bedziesz mnie musiał znów unieść
 Dein Trotz ist beugsam – Twój sprzeciw jest zmienny
 Doch ewig meine Qual – Jednak wiecznym – moje cierpienie...

Das Heil, das auf dem Land ich suche – Zbawienie, którego szukam na lądzie,
 Nie werd ich es finden – Nigdy go nie znajdę

Euch des Weltmeers Fluten bleib ich getrue – Wam – przyplwowom świata mórz pozostanę wierny
 Bis eure letzte Welle sich bricht – Póki wasza ostatnia fala się nie przełamie
 Und euer letztes Naß versiegt – I póki wasza ostatnia wilgoć nie przepadnie.

Wie oft in Meeres tiefsten Schlund – Jak często w morza najgłębszą otchłań
 Stürzt ich voll Sehnsucht mich hinab – Peten tęsknoty się rzucałem
 Doch ach, den Tod – ich fand ihn nicht – Jednak, ach, śmierci – tej nie znalazłem
 Ha! Wo der Schiffe furchtbar Grab – Ha! Gdzie statków straszliwy grób
 Trieb mein Schiff ich zum Klippen Grund – pędziłem tam mój statek wprost na denną rafę
 Doch ach! Mein Grab – es schloß sich nicht – Jednak ach! Mój grób się nie domknał

Verhöhnend droht ich den Piraten – Szydząc, groziłem piratom
 Im wilden Kampfe hofft ich Tod – Na, w dzikiej walce, śmierć mając nadzieję.
 - Hier! – rief ich – Zeige Deine Taten! - Tu! – wołałem – pokaż co potrafisz!
 Vin Schätzen voll ist Schiff und Boot – Pełen bogactw jest statek i łódź...

Doch, ach!, des Meers barbarscher Sohn – Jednak, ach!, mórz najbardziej barbarzyński syn
 Schlägt bang das Kreuz – załamuje łękliwie swój maszt
 Und flieht davon – I umyka...

Wie oft in Meeres tiefsten Schlund – Jak często w morza najgłębszą otchłań
 Stürzt ich voll Sehnsucht mich hinab – Peten tęsknoty się rzucałem
 Doch ach, den Tod – ich fand ihn nicht – Jednak, ach, śmierci – tej nie znalazłem
 Ha! Wo der Schiffe furchtbar Grab – Ha! Gdzie statków straszliwy grób
 Trieb mein Schiff ich zum Klippen Grund – pędziłem tam mój statek wprost na denną rafę

Niergends ein Grad – Nigdzie grób!
 Niemals der Tod – Nigdy śmierć!

Dies der Verdammis schreck Gebot – Oto przekleństwa straszne przykazanie
 Dies der Verdammis schreck Gebot – Oto przekleństwa straszne przykazanie

Dich frage ich, gepriesner Engel Gottes – Ciebie pytam, stawiący Boga aniele
 Der meines Heils Bedingung mir gewann – Który mi, warunek mojego zbawienia zdobyłeś
 War ich unselger Spielwerk deines Spottes – Czy byłem tylko nieszczęśliwą zabawką twojego szyderstwa,
 Als die Erlösung du mir zeigtest an? – gdy wyzwolenie mi pokazałeś?

Dich frage ich, gepriesner Engel Gottes – Ciebie pytam, stawiący Boga aniele
 Der meines Heils Bedingung mir gewann – Który mi, warunek mojego zbawienia zdobyłeś
 War ich unselger Spielwerk deines Spottes – Czy byłem tylko nieszczęśliwą zabawką twojego szyderstwa,
 Als die Erlösung du mir zeigtest an? – gdy wyzwolenie mi pokazałeś?

Dich frage ich, gepriesner Engel Gottes – Ciebie pytam, sławiący Boga aniele
 Der meines Heils Bedingung mir gewann – Który mi, warunek mojego zbawienia zdobyłeś
 War ich unselger Spielwerk deines Spottes – Czy byłem tylko nieszczęśliwą zabawką twojego szyderstwa,
 Als die Erlösung du mir zeigtest an? – gdy wyzwolenie mi pokazałeś?

Vergebne Hoffnung! – Daremna nadzieja!
 Furchtbar eitler Wahn! – Straszliwie próżna mara!

Nur eine Hoffnung soll mir bleiben – Tylko jedna nadzieje mi pozostaje
 Nur eine unerschöttert stehn – Tylko jedna nieporuszenie trwa
 So lang der Erde Keim auch treiben – tak długo jak ziemi zarodki ją drążą
 So muss sie doch zu Grunde gehn – przecież w końcu musi przestać istnieć!

Tag des Gerichtes – Dzień sądu
 Jüngster Tag – Sądny dzień!

Wann brichst Du an in meine Nacht – Kiedy przełamiesz się ku mojej nocy?
 Wann dröhnt er? – Kiedy on zagrozi?
 Der Vernichtungsschlag! – Niszczący cios!

Wann alle Toten auferstehn – Gdy wszyscy zmarli powstaną
 Wann alle Toten auferstehn – Gdy wszyscy zmarli powstaną
 Dann werde ich zu Grunde gehn – Wtedy ja przestanę istnieć
 Dann werde ich zu Grunde gehn – Wtedy ja przestanę istnieć
 Wann alle Toten auferstehn – Gdy wszyscy zmarli powstaną
 Dann werde ich zu Grunde gehn – Wtedy ja przestanę istnieć
 ...zu Grunde gehn – ...przestanę istnieć

Ihr Welten endet euren Lauf – Swiaty! – kończcie swoją wędrówkę!
 Ewge Vernichtung! - nimm mich auf! – Wieczne zniszczenie! – zabierz mnie!

.....

Tannhäuser (3. Akt – Scena 2.)
 Wolfram – Pieśń do gwiazdy.

.....

Wie Todesahnung. Dämmerung deckt die Lande. – Jak przeczucie śmierci. Zmierzch pokrywa ziemię
 umhüllt das Tal mit schwärzlichem Gewande; - zasnuwa dolinę czarniejącą szatą
 der Seele, die nach jenen Höhn verlangt, - duszy, która wysokości pragnie
 vor ihrem Flug durch Nacht und Grausen bangt: - tuż przed jej lotem poprzez noc i zgrozy się lęka:
 da scheinst du, o lieblichster der Sterne, - wtedy pojawiaasz się ty, o najmiłsza z gwiazd,
 dein sanftes Licht entsendest du der Ferne; - twoje aksamitne światło przesyłasz oddali,
 die näch't'ge Dämmerung teilt dein lieber Strahl, - twój ukochany promień rozdziela nocny mrok,
 und freundlich zeigst den Weg du aus dem Tal. - i przyjaźnie pokazujesz drogę wyjścia z doliny.

O du, mein holder Abendstern, - O ty, moja cudowna wieczorna gwiazdo,
 wohl grüßt' ich immer dich so gern: - zawsze wszak witałem cię tak chętnie:
 vom Herzen, das sie nie verriet, - z serca, które jej nigdy nie zdradzi,
 grüß sie, wenn sie vorbei dir zieht, - pozdrów ją, jeśli będzie szybować obok ciebie,
 wenn sie entschwebt dem Tal der Erden, - jeśli oddali się od ziemskiej doliny,
 ein sel'ger Engel dort zu werden! – aby tam zostać błogosławionym aniołem!

.....

Parsifal (1. Akt)
Monolog Amfortasa z 1 Aktu

Nein! Lasst ihn unenthüllt! – Nie! Pozostawcie go zasłoniętym!
Oh! Das keiner, keiner diese Qual ermisst – O! Że nikt, nikt tej męki nie zmierzy
Die mir der Anblick weckt – którą we mnie ten moment wzbudza
Der euch entzückt! – który was oczarowuje!
Was ist die Wunde? Ihrer Schmerzenwut, – Czym jest ta rana? Jej wściekły ból,
gegen die Not, die Höllenpein, – wobec tej powinności, wobec tej piekielnej męki,
zu diesem Amt, verdammt zu sein! – zostać przeklętym do sprawowania tego urzędu!

Wehvolles Erbe dem ich verfallen, – Pełne bóleści dziedzictwo, któremu przepadłem,
Ich, einzger Sünder unter allen, – ja, jedyny grzeszny spośród wszystkich,
Des höchsten Heiligtums zu pflegen, – aby sprawować opiekę nad najwyższą świętością,
Auf Reine herab zu flehen seinen Segen! – I to Najczystsze o błogosławieństwo błagać!

O! Strafe ohne gleichen, – o! Kara która nie ma równej sobie,
Des, ach, gekränkten Gnadenreichen – tego, ach, umęczonego, pełnego łaski...

Nach ihm, nach seinem Weihegruße, – Jego, jego świętego pozdrowienia,
Muss sehnlich mich `s verlangen, – muszę chciwie łaknąć
Aus tiefster Seele Heilesbuße, – z głębi, nie uzdrowionej z pokuty, duszy
Zu ihm muss ich gelangen... – do niego muszę się udawać...

Die Stunde naht – Godzina się zbliża...
Ein Lichtstrahl senk sich auf das heilige Werk – Promień światła kładzie się na świętym przyrządzie,
Die Hülle fällt – Osłona opada...

Dich frage ich, gepriesner Engel Gottes – Ciebie pytam, stawiący Boga aniele
Der meines Heils Bedingung mir gewann – Który mi, warunek mojego zbawienia zdobyłeś
War ich unselger Spielwerk deines Spottes – Czy byłem tylko nieszczęśliwą zabawką twojego szyderstwa,
Als die Erlösung du mir zeigtest an? – gdy wyzwolenie mi pokazałeś?

Vergebne Hoffnung! – Daremna nadzieja!
Furchtbar eitler Wahn! – Straszliwie próżna mara!

Nur eine Hoffnung soll mir bleiben – Tylko jedna nadzieje mi pozostaje
Nur eine unerschöttert stehn – Tylko jedna nieporuszenie trwa
So lang der Erde Keim auch treiben – tak długo jak ziemi zarodki ją drażą
So muss sie doch zu Grunde gehn – przecież w końcu musi przestać istnieć!

Des Weihgefäßes, göttlicher Gehalt – Boska zawartość świętego naczynia,
Erglüht mit läuchtender Gewalt – Rozżarza się ze świetlistą mocą,
Durchzückt von selegsten Genußes Schmerz, – Wzdraga się, po błogosławionym sporzyciu, ból,
Des heiligsten Blutes Quel, – Czuję jak najświętszej krwi źródło
Fühl ich sich gießen in mein Herz. – wlewa się do mojego serca.

Des eignen, sündigen Blutes Gewell, – Teraz tej własnej, grzesznej krwi fala,
In wahnsinniger Flucht muss mir zurück dann fließen – w szalonej ucieczce musi spowrotem płynąć,
In die Welt der Sündensucht – do świata grzesznego pragnienia,
Mit wilder Scheu sich ergießen – z dzikim wstydem się przelać.
Von neuem sprengt es das Tor, – Od nowa przeskakuje przez tę bramę,
Daraus es nun strömt hervor – skąd teraz się wylewa,
Hier durch die Wunde, der seinen gleich, – tu przez ranę, która identyczna z jego raną,

Geschlagen von desselben Speres Streich – zadana tej samej włóczni ciosem,
 Der dort den Erlöser die Wunde stach – która tam Zbawicielowi zadała ranę,
 Aus der mit blutgen Tränen – z której krwawymi łzami,
 Der göttliche weint ob der Menschheit Schmach – bóstwo płacze nad ludzką nędzą i wstydem
 In Middleids heiligen Sehnen - we współczucia świętym pragnieniu.

Und aus der nun mir, an heiligster Stelle – I z której teraz mi, w tym najświętszym miejscu,
 Dem Pfleger göttlichster Güter, – Opiekunowi najbardziej boskich dóbr,
 des Erlösungs Balsams Hüter, – Strażnikowi wybawiającego balsamu,
 das heisse Sündenblut – ta piekąca, grzeszna krew,
 entquilt ewig erneut aus des Sehensquele - wycieka wiecznie od nowa z tęsknoty źródła,
 Das, ach, keine Büßung je ihr stillt! – Którego, ach, żadna kara nie uciszy!

Erbarmen! – Litości!
 Erbarmen! – Litości!
 Du Allerbarmer, ach erbarmen! – Ty – wszystkich Wybawicielu, ach litości!
 Nimm mir mein Erbe, schließe die Wunde! – Zabierz mi moje dziedzictwo, zamknij tę ranę!
 Das heilig ich sterbe! – Abym zbawiony umarł!
 Rein dir, gesunde... - Czysty Tobie, uzdrowiony...

Das Rheingold (4. O obraz)

Alberichs Fluch

Przekleństwo Albericha

Schmähliche Tücke. Schändlicher Trug – Haniebna złośliwość. Wstydlive oszustwo.
 Schmähliche Tücke. Schändlicher Trug – Haniebna złośliwość. Wstydlive oszustwo.
 Wirfst Du, Frecher, die Schuld mir vor – Zarczucasz winę, beczelniku, mnie
 Die dir so wonnig erwünscht? – której sobie tak rozkosznie życzysz?
 Wie gern raubtest du selbst dem Rheine das Gold, - jakże chętnie sam byś zrabował Renowi złoto
 War nur so leicht die Kunst es schmieden erlangt – gdyby tylko sztuka wytopienia była łatwa

Wie glückt es nun dir Gleißner zum Heil, – jak ci się też błyskotniku, szczęści na zdrowie,
 Dass der Niblung, ich, aus schmählicher Not – że to Niblung – ja – w hańbiącej potrzebie
 In des Zornes zwange, – w gniewu skrępowaniu,
 Den schrecklichen Zauber gewann, - Ten straszliwy czar zdobyłem
 Des Werk nun lustig Dir lacht? - Którego dzieło tak pociesznie ciebie teraz bawi?

Des unseligen, Angstversehrten – tego nieszczęśliwego, tego lękiem śmiertelnie poranionego,
 fluchfertige, furchtbare Tat – Jego przekleństwa straszliwy akt
 Zu fürstlichen Tand soll sie fröhlich dir taugen, – jako książęca błyskotka ma ci teraz wesoło służyć
 Zur Freude die frommen mein Fluch? – do zabawy, tobie cnotliwemu moje przekleństwo?

Hüte dich, herrischer Gott! – Strzeż się, władczy boże!
 Frevelte ich, so frevelt ich frei an mir: - popełniłem świętokradztwo ja, ale zgrzeszyłem tylko na sobie:
 Doch an allem was war, ist und wird - Jednak nad wszystkim co było, jest i będzie
 Frevelst ewiger du – popełnisz świętokradztwo ty – wiekuisty
 Entreißest du frech mir den Ring! – gdybyś wyrwał mi beczelnie ten pierścień!

Ha! Zertrümmert! Zerknickt! – Ha! Zrujnowany! Ztrzaskany!
 Der Traurigen traurigster Knecht! – Ze wszystkich smutnych, najsmutniejszy pachotek!

Bin ich nun frei? Wirklich frei? – jestem wolny? Naprawdę wolny?
So grüß euch dann meiner Freiheit erster Gruß – tak więc pozdrawia was mojej wolności pierwszy ukłon!

Wie durch Fluch er mir geriet, - Tak jak poprzez przekleństwo się u mnie znalazł,
Verflucht sei dieser Ring! – tak przeklęty niech będzie ten pierścień!
Gab sein Gold mir Macht ohne Maß, - dało mi jego złoto władzę bez miary,
Nun zeug sein Zauber Tod dem, der ihn trägt! - Teraz przyniesie śmierć jego czar temu, kto go nosi!
Kein Froher soll seiner sich freuen, - Nikt, kto wesoty nie będzie się nim cieszył,
Keinem Glücklichen lache sein lichter Glanz! – żadnego szczęśliwca nie ucieszy jego świetlisty blask!

Wer ihn besitzt, den sehre die Sorge, – Kto go posiada, tego niech trawi strach,
Und wer ihn nicht hat, den nage der Neid – A tego, kto go nie ma, niech łamie zazdrość!
Jeder giere nach seinem Gut, - każdy będzie chciwie żądał jego wartości
doch keiner genieße mit Nutzen sein - ale nikt go z pożytkiem nie skonsumuje!
Ohne Wucher hüt ihn sein Herr; - Bez korzyści będzie go strzegł jego pan;
Doch den Würger zieh er ihm zu! – dusiciela będzie jednak przyciągał!
Dem Tode verfallen feßle den Feigen die Furcht: - Przerazenie skrępuje tchórza, już przepadłego śmierci:
So lang er lebt sterb er lechzend dahin
– który jak długo jak żyje, będzie chciał całym pragnieniem oddać życie za niego,
Des Ringes Herr als des Ringes Knecht! - Pan pierścienia jako pierścienia pachol!

Bis in meiner Hand den geraubten wieder ich halte!
– Dopóki w swojej ręce, tego zrabowanego, znów ja nie będę trzymał!

So segnet in höchster Not der Nibelung seinen Ring:
- tak błogosławi, w najwyższej potrzebie, Nibelung swój pierścień:
Behalt ihn nun, hüte ihn wohl! – Zatrzymaj go, strzeż go dobrze!
Meinem Fluch fliehst du nicht! – Przed moim przekleństwem nie uciekniesz!

Walküre (3. Akt) Wotans Abschied – Pożegnanie Wotana

Leb wohl du kühnes, herrliches Kind – Żegnaj, dzielne, wspaniałe dziecko
Du meines Herzens heiligster Stolz – Mojego serca najświętsza duma
Leb wohl – Bądź zdrowa
Leb wohl – Bądź zdrowa
Leb wohl... – Żegnaj...

Muss ich dich meiden – Będę Cię musiał unikać
Und darf nicht minnig – I nie wolno mi będzie miłośnie
Mein Gruß dich mehr grüßen – moim pozdrowieniem cię więcej powitać

Sollst du nun nicht mehr – Nie będziesz już mogła
Neben mir reiten – obok mnie szarżować
Noch Meth beim Mal mir reichen – ani podać mi miodu podczas uczty

Muss ich verlieren – muszę stracić
Dich, die ich liebe – Ciebie, którą kocham
Du lachende Lust meines Auges – Ty śmiejąca się rozkoszy moich oczu.

Ein bräutliches Feuer soll Dir nun brennen – Niech więc narzeczeński ogień ci zapłonie
 Wie nie einer Braut es gebrannt – jaki nigdy żadnej pannie młodej jeszcze nie płonął
 Feurige Glut umglühe den Fels – Płomienny żar opłoni tę skałę
 Mit zehrenden Schrecken scheuch es den Zagen – Z trawiącym przerażeniem spłoszy tchórza
 Der Feige flehe Brünhildes Fels – Kto bojaźliwy – ucieknie od Brunhildy skały

Denn einer nur freie die Braut – bo tylko jeden zdobędzie tę brankę
 Der Freier wie ich der Gott – ten pretendent jak bóg - ja

Der Augen leuchtendes Paar – Ta, błyszczących oczu para,
 Das oft ich lechelnd gekost – której tak często, uśmiechając się, mogłem kosztować,
 Wenn Kampfes Lust ein Kuss Dir lohnte – Gdy do walki ochota pocałunkiem Cię nagradzała
 Wenn kindisch lallend der Helden Lob – bo dziecinnie gaworząc, pochwała kolejnego bohatera
 Von holden Lippen Dir floss – z wdzięcznych ust ci spływała.

Dieser Augen strahlendes Paar – tych oczu promieniejąca para
 Das oft im Sturm mir gegläntz – Która tak często podczas nawałnic mi błyszczała
 Wenn Hoffnungssehnen das Herz mir sengte – Gdy nadziei tęsknota moje serce paliła
 Nach Weltenwonne mein Wunsch verlangte – Do rozkoszy świata wyrwała się pałając moja wola
 Aus wild webenden Bangen – z dziko utkanych, pętających mnie więzów.

Zum letzten Mal letz es mich heut – ona po raz ostatni mi się dziś spóźnia
 Mit des Lebewohles letztem Kuss – z ostatnim pożegnania pocałunkiem.

Dem glücklichern Manne glänze sein Stern – Szczęśliwemu mężczyźnie zapłonie jego gwiazda
 Dem unseligen Ewgen muss es scheidend sich schliessen
 – która nieszczęśliwemu Wiecznemu musi tu w rozstaniu zgasnąć.

Denn so kehrt der Gott sich dir ab – bo tak właśnie odwraca się od ciebie bóg
 So küsst er die Gottheit von dir. – tak odcałowuje od Ciebie boskość.

Loge hör! Lausche hierher! – Loge słysz! Nasłuchuj tutaj!
 Wie zuerst ich dich fand als feurige Glut – jak na początku cię znalazłem w płonącym żarze
 Wie dann einst du mir schwandest als scheifender Lohe – Jak się potem, jako wszędobylski płomień, wymknąłeś,
 Wie ich dich bannt – jak cię wtedy związałem
 Bann ich dich heut – tak wiąże cię i dziś!
 Herauf wabernde Lohe! – Do mnie, pryskający, iskrzący płomieniu!
 Umlodre mir feurig den Fels! – Otocz mi topiącym, płynnym płomieniem tę skałę!
 Loge! Loge! Hierher! – Loge! Loge! Tutaj!

Wer meines Speres Spitze fürchtet – Kto obawia się ostrza mojego oszczepu
 Durchschreite das Feuer nie! - Ten nie przekroczy tego ognia nigdy!

Keinem Glücklichen lache sein lichter Glanz! – żadnego szczęśliwca nie ucieszy jego świetlisty blask!